

[Merethe Due Jensen]

Jeg var glad for det, hr. Kim Behnke nævnte om musikvideoerne, og jeg vil give ham ret i, at der er nogle meget voldelige scener i dem; det synes jeg vi skal se på under udvalgsarbejdet.

For øvrigt vil jeg afslutte med at sige, at jeg er meget glad for, at jeg kan stå her i dag og sige tak til kulturministeren for, at lovforslaget er blevet fremsat.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil godt sige tak til ordførerne for de på mange måder konstruktive kommentarer, der er til dette lovforslag.

Fru Hanne Andersen understregede, at det er og bliver forældrenes ansvar, hvad børnene ser, og det synes jeg da er vigtigt at holde fast ved. Fru Hanne Andersen indbød også branchen til samarbejde, og det samme gjorde hr. H.P. Clausen fra De Konservative.

Nu har det været en lidt bunden opgave at få dette lovforslag frem i folketings salen på et tidspunkt, så det kunne nå at blive behandlet i denne samling. Men der har været løbende kontakter til branchen – det er der i det hele taget – og jeg synes i høj grad, man også skal lytte til, hvad der fra den side måtte komme af kommentarer. Et af argumenterne har været, at man i forvejen mærkede, så det behøvede man ikke, men ingen af kommentarerne i dag tyder jo i den retning. Sådan er det.

Når der er valgt en rimelig – det er også et svar til hr. Kim Behnke – ubureaukratisk model med at lægge det i hænderne på Statens Filmcensur, som godt nok har to grænser, men som har erfaringerne og ved, hvordan man har håndteret det med film igennem årene, er det netop for at vinde lidt tid til, at det udvalg, som er nedsat, løbende med at lovforslaget er fremsat, kan få en ordentlig diskussion i offentligheden, så vi, næste gang lovforslaget skal revideres, kan få det endnu bedre på plads. Der er altså forsøgt valgt en model, som man kunne sige er analog til, hvad der foregår i filmcensuren, og derfor er de to aldersgrænser også opretholdt.

Der er allerede indtil flere ordførere, bl.a. fru Lone Dybkjær, der har sat spørgsmålstegn ved, om det nu er rimeligt. Det synes jeg er en meget god diskussion at tage, men jeg vil som minister foreslå, at vi nu i løbet af foråret vedtager lovforslaget i god ro og orden og derefter ser, hvad det udvalg, der er nedsat til at kigge

på både radio-, tv- og filmområdet, måtte komme frem til, ligesom det skal finde ud af, hvad der findes af forskning på dette område, og hvilke andre forslag man kunne tænke sig at fremsætte.

Jeg skal da glæde mig over, at det også for SF har været en lille hjertesag gennem årene, som fru Pernille Frahm sagde.

Så vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, at jeg tror, det er rigtigt, når fru Pernille Frahm siger, at en af de funktioner, dette lovforslag har, er den symbolværdi, der ligger i, at man rent faktisk gør noget. Derfor er lovforslaget også en del af den pakke til bekæmpelse af volden i samfundet, som regeringen har fremsat. Jeg tror ikke, der er nogen i dette rum, der forestiller sig, at volden stoppes på grund af mærkning af videogrammer til børn og unge, men jeg tror på den anden side, at vi alle sammen bliver klar over, at vi har nogle problemer med et medium, der også påvirker alle voksne meget voldsomt.

Til sidst skal jeg sige til fru Merethe Due Jensen, at jeg er enig i, at det var nødvendigt, at vi kom igennem med at få fremsat lovforslaget, og jeg skal så afvente en forhåbentlig god og rolig behandling i folketingsudvalget.

Kim Behnke (FP):

Der var to forhold, jeg nævnte, som jeg havde håbet ministeren havde følt anledning til at kommentere, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt Statens Filmcensur på 1 år er i stand til at løse den opgave, det er at gennemgå alle de titler, der i øjeblikket er på det danske marked. Det var ikke nemt at finde ud af, hvor mange titler der er, og med det forbehold, jeg tog i min første ordførertale, nemlig at jeg intet kendskab har til, hvor mange pornofilm der findes – men der må unægtelig være nogle, der skal omfattes af dette – er der alene af regulære spillefilm, tegnefilm osv. op mod 5.000 titler på det danske marked, når vi medtager alt, hvad der kan hentes på biblioteker osv. Hvordan skal man løse den opgave? Hvis der stadig væk skal ekspederes 150 titler om året, kan det jo ikke lade sig gøre, og så er det, at man skal fordoble staben på Statens Filmcentral 25 gange, og så bliver der jo ikke tale om, at man har erfaringen i forvejen, for så er det mange nye mennesker, der skal til at løse opgaven.